

Datové struktury I

5. přednáška: Kompetitivita LRU strategie

Jirka Fink

<https://ktiml.mff.cuni.cz/~fink/>

Katedra teoretické informatiky a matematické logiky
Matematicko-fyzikální fakulta
Univerzita Karlova v Praze

Zimní semestr 2024/25

Licence: Creative Commons BY-NC-SA 4.0

Zjednodušený model paměti

- Uvažujeme pouze na dvě úrovně paměti: pomalý disk a rychlá cache
- Paměť je rozdělena na bloky (stránky) velikosti B ①
- Velikost cache je M , takže cache má $P = \frac{M}{B}$ bloků
- Procesor může přistupovat pouze k datům uložených v cache
- Paměť je plně asociativní ②
- Data se mezi diskem a cache přesouvají po celých blocích a cílem je určit počet bloků načtených do cache

Cache-aware algoritmus

Algoritmus zná hodnoty M a B a podle nich nastavuje parametry (např. velikost vrcholu B-stromu při ukládání dat na disk).

Cache-oblivious algoritmus

Algoritmus musí efektivně fungovat bez znalostí hodnot M a B . Důsledky:

- Není třeba nastavovat parametry programu, který je tak přenositelnější
- Algoritmus dobře funguje mezi libovolnými úrovněmi paměti (L1 – L2 – L3 – RAM)

- 1 Pro zjednodušení předpokládáme, že jeden prvek zabírá jednotkový prostor, takže do jednoho bloku se vejde B prvků.
- 2 Předpokládáme, že každý blok z disku může být uložený na libovolné pozici v cache. Tento předpoklad výrazně zjednodušuje analýzu, i když na reálných počítačích moc neplatí, viz https://en.wikipedia.org/wiki/CPU_cache#Associativity.

Strategie pro výměnu stránek v cache

- OPT:** Optimální off-line algoritmus předpokládající znalost všech přístupů do paměti
- FIFO:** Z cache smažeme stránku, která je ze všech stránek v cachi nejdelší dobu
- LRU:** Z cache smažeme stránku, která je ze všech stránek v cachi nejdéle nepoužitá

Srovnání LRU a OPT strategií

- I/O složit jsme počítali vůči OPT strategii
- O kolik je LRU strategie horší?

Cvičení

Najděte libovolně dlouhou posloupnost přístupů do paměti, při které má LRU strategie $\Theta(P)$ -krát více přenesených bloků paměti než OPT.

Věta (Sleator, Tarjan, 1985)

- Nechť s_1, \dots, s_k je posloupnost přístupů do paměti ①
- Nechť P_{OPT} a P_{LRU} je počet bloků v cache pro strategie OPT a LRU ②
- Nechť F_{OPT} a F_{LRU} je počet přenesených bloků ③
- $P_{\text{LRU}} > P_{\text{OPT}}$

$$\text{Pak } F_{\text{LRU}} \leq \frac{P_{\text{LRU}}}{P_{\text{LRU}} - P_{\text{OPT}}} F_{\text{OPT}} + P_{\text{OPT}}$$

Důsledek

Pokud LRU může uložit dvojnásobný počet bloků v cache oproti OPT, pak LRU má nejvýše dvojnásobný počet přenesených bloků oproti OPT (plus P_{OPT}). ④

Zdvojnásobení velikosti cache většinou nemá vliv na asymptotický počet přenesených bloků

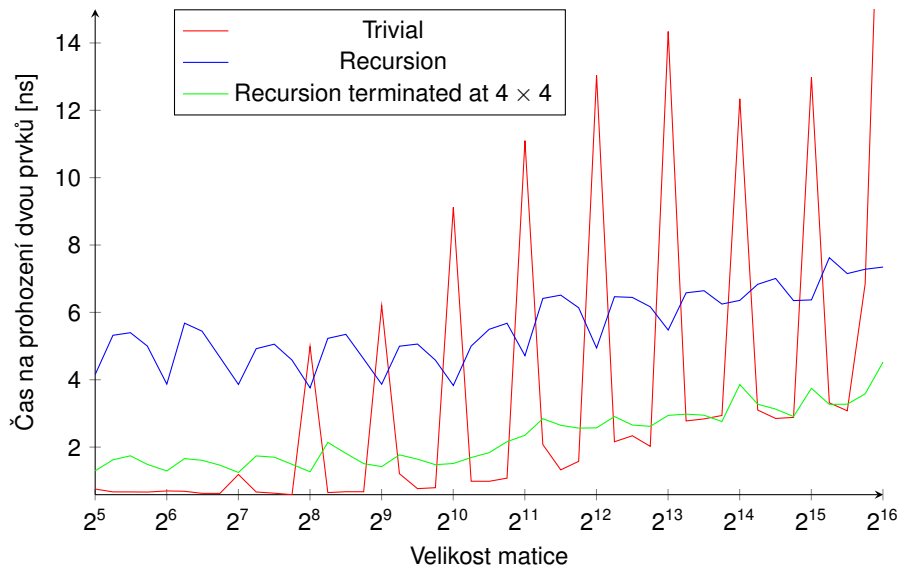
- Transpozice matic: $\mathcal{O}(n^2/B)$
- Mergesort: $\mathcal{O}\left(\frac{n}{B} \log \frac{n}{M}\right)$
- Funnelsort: $\mathcal{O}\left(\frac{n}{B} \log_P \frac{n}{B}\right)$
- The van Emde Boas layout: $\mathcal{O}(\log_B n)$

- 1 s_i značí blok paměti, se kterým program pracuje, a proto musí být načten do cache. Posloupnost s_1, \dots, s_k je pořadí bloků paměti, ve kterém algoritmus pracuje s daty. Při opakovaném přístupu do stejného bloku se blok v posloupnosti opakuje.
- 2 Představme si, že OPT strategie pustíme na počítači s P_{OPT} bloky v cache a LRU strategie spustíme na počítači s P_{OPT} bloky v cache.
- 3 Srovnáváme počet přenesených bloků OPT strategie na počítači s P_{OPT} bloky a LRU strategie na počítači s P_{OPT} bloky.
- 4 Formálně: Jestliže $P_{LRU} = 2P_{OPT}$, pak $F_{LRU} \leq 2F_{OPT} + P_{OPT}$.

Důkaz ($F_{LRU} \leq \frac{P_{LRU}}{P_{LRU} - P_{OPT}} F_{OPT} + P_{OPT}$)

- 1 Rozdělíme posloupnost s_1, \dots, s_k na podposloupnosti tak, že LRU přenese P_{LRU} bloků v každé podposloupnosti kromě poslední
- 2 Jestliže v podposloupnosti s potřebuje LRU přenést P_{LRU} bloků, tak s obsahuje alespoň P_{LRU} různých bloků, a tedy OPT potřebuje alespoň $P_{LRU} - P_{OPT}$ přenosů
- 3 Jestliže F'_{OPT} and F'_{LRU} jsou počty přenesených bloků při zpracování podposloupnosti s , pak $F'_{LRU} \leq \frac{P_{LRU}}{P_{LRU} - P_{OPT}} F'_{OPT}$ (kromě poslední)
 - OPT přenese $F'_{OPT} \geq P_{LRU} - P_{OPT}$
 - LRU přenese $F'_{LRU} = P_{LRU}$
 - Dosazením dostáváme $\frac{F'_{LRU}}{F'_{OPT}} \leq \frac{P_{LRU}}{P_{LRU} - P_{OPT}}$
- 4 V poslední podposloupnosti platí $F''_{LRU} \leq \frac{P_{LRU}}{P_{LRU} - P_{OPT}} F''_{OPT} + P_{OPT}$
 - OPT přenese $F''_{OPT} \geq F''_{LRU} - P_{OPT}$
 - Platí $1 \leq \frac{P_{LRU}}{P_{LRU} - P_{OPT}}$
 - Dosazením dostáváme $F''_{LRU} \leq F''_{OPT} + P_{OPT} \leq \frac{P_{LRU}}{P_{LRU} - P_{OPT}} F''_{OPT} + P_{OPT}$
- 5 Sečtením odhadů na F'_{LRU} a F''_{LRU} přes všechny podposloupnosti dostáváme $F_{LRU} \leq \frac{P_{LRU}}{P_{LRU} - P_{OPT}} F_{OPT} + P_{OPT}$

Doba transpozice matic na reálném počítači

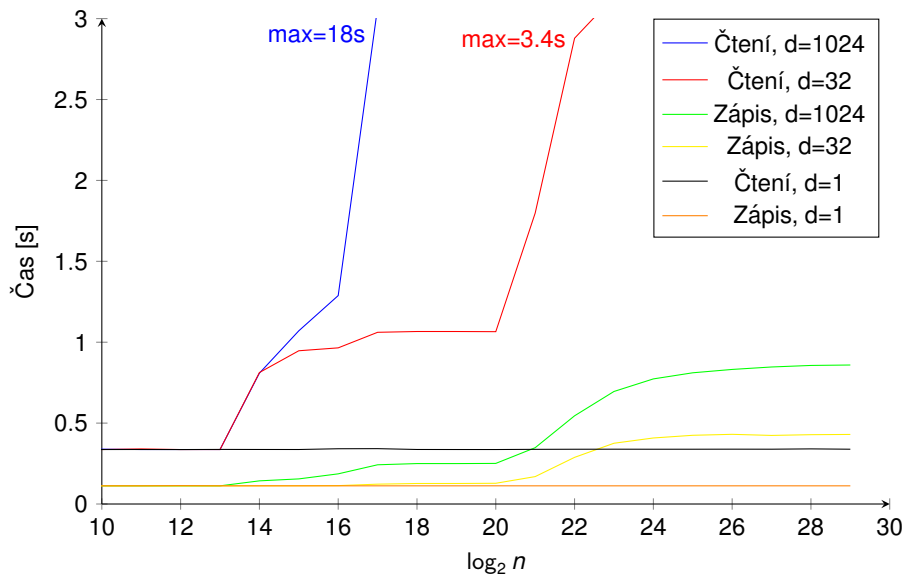
Čtení z paměti

```
# Inicializace pole 32-bitových čísel velikosti  $n$ 
1 for ( $i=0; i+d<n; i+=d$ ) do
2   |  $A[i] = i+d$  # Vezmeme každou  $d$ -tou pozici a vytvoříme cyklus
3  $A[i=0]=0$ 
# Měříme dobu průběhu cyklu v závislosti na parametrech  $n$  a  $d$ 
4 for ( $j=0; j<2^{28}; j++$ ) do
5   |  $i = A[i]$  # Dokola procházíme cyklus  $d$ -tých pozic
```

Zápis do paměti

```
# Měříme dobu průběhu cyklu v závislosti na parametrech  $n$  a  $d$ 
1 for ( $j=0; j<2^{28}; j++$ ) do
2   |  $A[(j*d) \% n] = j$  # Dokola zapisujeme na  $d$ -té pozice
```

Srovnání rychlosti čtení a zápisu z paměti

Která varianta je rychlejší a o kolik?

```
# Použijeme modulo:
1 for (j=0; j < 228; j++) do
2   | A[(j*d) % n] = j
# Použijeme bitovou konjunkci:
3 mask = n - 1 # Předpokládáme, že n je mocnina dvojky
4 for (j=0; j < 228; j++) do
5   | A[(j*d) & mask] = j
```

Jak dlouho poběží výpočet vynecháme-li poslední řádek?

```
1 for (i=0; i+d < n; i+=d) do
2   | A[i] = i+d
3 A[i=0]=0
# Měříme dobu průběhu cyklu v závislosti na parametrech n a d
4 for (j=0; j < 228; j++) do
5   | i = A[j]
6 printf("%d\n", i);
```

Základní pojmy

- Máme univerzum U všech prvků
- Chceme uložit podmnožinu $S \subseteq U$ velikosti n
- Uložíme S do pole velikosti m pomocí hešovací funkce $h : U \rightarrow M$, kde $M = \{0, 1, \dots, m - 1\}$
- Dva prvky $x, y \in S$ kolidují, jestliže $h(x) = h(y)$
- Hešovací funkce h je perfektní na S , jestliže h nemá žádnou kolizi S

Separované řetězce

- Vytvoříme tabulku velikost $m \approx n$ a hešovací funkci $h : U \rightarrow M$
- $M[y]$ obsahuje spojový seznam prvků x splňující $h(x) = y$
- INSERT(x): Přidáme prvek x do seznamu $M[h(x)]$
- FIND(x): Projdeme seznam $M[h(x)]$
- DELETE(x): Smažeme prvek ze seznamu $M[h(x)]$

Otázky

- Jak získat hešovací funkci?
- Jaké jsou další způsoby řešení kolizí?

Proč nestačí zvolit jednu triviální funkci?

Funkce $h(x) = x \bmod m$

- Pokud hešujeme náhodná data, tak tato funkce stačí
- Pokud jsou prvky násobky m , pak padnou do stejné přihrádky
- V praxi nikdy nedostaneme dostatečně náhodná data

Pozorování (Nepřátelská podmnožina)

Pokud $|U| \geq mn$, pak pro každou hešovací funkci h existuje $S \subseteq U$ velikosti n taková, že h hešuje všechny prvky z S do jedné přihrádky. ①

Proč nestačí jedna hešovací funkce?

- Pokud nepřítel zná naši hešovací funkci (open source), tak si může předpočítat kolidující prvky
- Common Vulnerabilities and Exposures:
 - PHP: CVE-2011-4885
 - Ruby: CVE-2011-4815
 - Apache Geronimo: CVE-2011-5034
- Musíme zkonstruovat systém hešovacích funkcí, ze které budeme náhodně vybírat

- 1 Dirichletův princip (Balls-and-binds): Pokud hodíme mn míčů do m přihrádek (košů), tak v alespoň jedné přihrádce bude alespoň n míčů, které označíme S .

Cíl

Sestrojit systém \mathcal{H} hešovacích funkcí $f : U \rightarrow M$ takový, že náhodně zvolená funkce $f \in \mathcal{H}$ hešuje libovolnou množinu S „většinou dobře“.

Úplně náhodná hešovací funkce

- Systém \mathcal{H} obsahuje všechny funkce $f : U \rightarrow M$
- Platí $P[h(x) = z] = \frac{1}{m}$ pro všechna $x \in U$ a $z \in M$
- Náhodné přihrádky $h(x)$ a $h(y)$ jsou nezávislé pro různé $x, y \in U$
- Nepraktické: k zakódování funkce $z \in \mathcal{H}$ potřebujeme $\Theta(|U| \log m)$ bitů
- Někdy se používá k analýze hešování

c-universální systém (ekvivalentní definice)

Systém hešovacích funkcí \mathcal{H} je c -universální, jestliže ①

- počet hešovacích funkcí $h \in \mathcal{H}$ splňujících $h(x) = h(y)$ je nejvýše $\frac{c|\mathcal{H}|}{m}$ pro všechna různá $x, y \in U$
- náhodně zvolená $h \in \mathcal{H}$ splňuje $P[h(x) = h(y)] \leq \frac{c}{m}$ pro každé $x, y \in U$ a $x \neq y$.
② ③

Příklad c -universálního hešovacího systému

- Parametry: p a m , kde $p > u$ je prvočíslo
- Hešovací funkce

$$h_a(x) = (ax \bmod p) \bmod m$$

je závislá na hodnotě a

- Hešovací systém $\mathcal{H} = \{h_a; 0 < a < p\}$ je c -universální
- Hešovací funkce ze systému \mathcal{H} je určena hodnotou a
- Tedy náhodný výběr hešovací funkce z \mathcal{H} je náhodné vygenerování $a \in \{1, \dots, p-1\}$

- 1 Navíc obvykle vyžadujeme, aby hešovací funkci šlo spočítat v čase $\mathcal{O}(1)$ a aby funkci bylo možné popsat $\mathcal{O}(1)$ parametry.
- 2 Náhodný výběr hešovací funkce má vždy rovnoměrné rozdělení na celém systému.
- 3 Úplně náhodný hešovací systém je 1-universální, protože $h(x)$ padne do nějaké přihrádky a $h(y)$ má uniformní distribuci nezávislou na $h(x)$, a proto $P[h(x) = h(y)] = \frac{1}{m}$.

Pozorování (Narozeninový paradox)

Pokud n míčů hodíme do $m \geq n$ košů, pak pravděpodobnost, že v každém koši je nejvýše jeden míč, je

$$\prod_{i=1}^{n-1} \frac{m-i}{m} \sim e^{-\frac{n^2}{2m}}$$

a očekávaný počet kolizí je

$$\binom{n}{2} \frac{1}{m} \sim \frac{n^2}{2m}.$$

Důkaz

- $\prod_{i=0}^{n-1} \frac{m-i}{m} = \prod_{i=1}^{n-1} \left(1 + \frac{-i}{m}\right) \sim \prod_{i=1}^{n-1} e^{-\frac{i}{m}} = e^{-\frac{\sum_{i=1}^{n-1} i}{m}} = e^{-\frac{\binom{n}{2}}{m}} \sim e^{-\frac{n^2}{2m}} \quad \textcircled{1}$
- $E[\# \text{ kolizí}] = \sum_{\{x,y\}} P[h(x) = h(y)] = \binom{n}{2} \frac{1}{m} < \frac{n^2}{2m} \quad \textcircled{2}$

- 1 Předpokládáme, že se každým míčem trefíme do právě jednoho koše, do každého koše se trefíme se stejnou pravděpodobností a jednotlivé hody jsou nezávislé. i -tý míč padne do prázdného koše s pravděpodobností $\frac{m-i+1}{m}$, takže pravděpodobnost, že v každém koši bude nejvýše jeden míč, je $\prod_{i=1}^{n-1} \frac{m-i}{m}$. Použitím aproximace prvního řádu funkce $e^x \sim 1 + x$ dostáváme

$$\prod_{i=1}^{n-1} \left(1 + \frac{-i}{m}\right) \sim \prod_{i=1}^{n-1} e^{-\frac{i}{m}} = e^{-\frac{\sum_{i=1}^{n-1} i}{m}} = e^{-\frac{\binom{n}{2}}{m}} \sim e^{-\frac{n^2}{2m}}.$$

- 2 Pravděpodobnost kolize dvou prvků je $1/m$ a počet dvojic různých prvků je $\binom{n}{2}$. Důkaz plyne z linearity střední hodnoty.

Lemma (cvičení)

Čekáme-li na událost, která nastane v jednom kroku s pravděpodobností p (nezávisle na ostatních krocích), pak $E[\# \text{ kroků}] = \frac{1}{p}$.

Markovova nerovnost

Jestliže X je nezáporná náhodná veličina a $d > 1$, pak $P[X < dE[X]] > 1 - \frac{1}{d}$.

Pozorování: Statické perfektní hešování

Pro danou podmnožinu $S \subseteq U$ velikosti n lze najít perfektní hešovací funkci do tabulky velikosti $m = \Omega(n^2)$ tak, že vyzkoušíme v průměru $\mathcal{O}(1)$ funkcí z c -universálního systému.

Důkaz

- Předpokládejme $m \geq an^2$ a necht X značí počet kolizí
- $E[X] = \sum_{\{x,y\}} P[h(x) = h(y)] \leq \binom{n}{2} \frac{c}{m} < \frac{n^2}{2} \frac{c}{an^2} = \frac{c}{2a}$
- Markov: $P[X < 1] > P[X < \frac{2a}{c} E[X]] > 1 - \frac{c}{2a}$
- Očekávaný počet pokusů na nalezení perfektní hešovací funkce je nejvýše $\frac{1}{1 - c/2a}$

- Volba hešovací funkce
 - Jak hešovat čísla, řetězce, k -tice, pole, . . .
- Řešení kolizí
 - Separované řetězce
 - Lineární přidávání
 - Kukaččí hešování
 - Bloom filtry